

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต¹
ว่าด้วย จราญาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับเกี่ยวกับจราญาบรรณบุคลากรในมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา๑๗ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ สมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วย จราญาบรรณบุคลากร ในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“คณะกรรมการจราญาบรรณ” หมายถึง คณะกรรมการจราญาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

“บุคลากร” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในมหาวิทยาลัย ทุกประเภทตำแหน่ง ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงิน俸ประจำเดือนและเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

“ตำแหน่งวิชาการ” หมายถึง ตำแหน่งที่ทำหน้าที่สอนและวิจัย

“จราญาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ดีงาม ที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง สمعะของบุคลากร และให้หมายความรวมถึงจราญาบรรณวิชาชีพ เฉพาะที่องค์กรวิชาชีพนั้นๆ กำหนดด้วย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณบดีของกอง

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกพระบรมราชโองการเป็น ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย

หมวด ๑

จรรยาบรรณบุคลากร

ข้อ ๕ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๖ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

- (๑) เป็นผู้มีศีลธรรม มีเจตคติที่ดี และประพฤติดีให้เหมาะสมกับการเป็นบุคลากร
- (๒) ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- (๓) พัฒนาตนเอง ในการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- (๔) พัฒนาตนเองให้มี จริยธรรม

ข้อ ๗ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความขยันหมั่นเพียร รอบคอบ รวดเร็ว ถูกต้องและสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ทางราชการและประชาชน เป็นสำคัญ
- (๓) เป็นผู้ตั้งต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและทางราชการ ให้นอกที่สุด
- (๔) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประยุตคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือลืมเปลืองเยี่ยงวิญญาณจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๘ บุคลากรพึงมีจราญบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ได้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชาตลอดจนปักครองผู้ได้บังคับบัญชา ด้วยหลักการและเหตุผล โดยมีจิรยธรรมตามหลักธรรมาภิบาล

(๒) ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความ สุภาพ มีน้ำใจไม่ตรี เอื้ออาทร มนุษยสัมพันธ์อันดี และให้เกียรติต่อกัน

(๓) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันส่วนงานของตนเองและ ส่วนรวม ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะ ในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาในความรับผิดชอบด้วย

(๔) ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๕) ละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๙ บุคลากรพึงมีจราญบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ ดังนี้

(๑) ใช้ภาษาด้วยถ้อยคำและจำนวนที่ชัดเจนสุภาพ หมายความ และเข้าใจง่ายในการสื่อ ความหมายต่อนักศึกษาและผู้รับบริการที่มาติดต่อราชการ

(๒) ละเว้นการแสดงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบจากนักศึกษาและผู้รับบริการ

(๓) บริการข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ต่อนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความเต็มใจ และรวดเร็วทันเวลาตามที่หน่วยงานกำหนด

(๔) ให้การบริการนักศึกษาและผู้รับบริการด้วยความถูกต้องเป็นธรรม ด้วยจิตสำนึกที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส

(๕) ละเว้นการแนะนำนักศึกษาและผู้รับบริการให้ดำเนินการใดๆ อันผิดไปจากหลักศีลธรรม กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงมีจราญบรรณต่อประชาชนและสังคม ดังนี้

(๑) ให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาจากที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน จะต้องปฏิบัติ ควรซึ่งเหงห์ดุผลหรือแนะนำให้ติดต่อนหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

(๒) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ลงทะเบียนการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญาณจะให้กัน โดยเสนอจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้ว และภายหลังทราบว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๑ บุคลากร ตำแหน่งวิชาการนอกจากปฏิบัติตามจรรยาบรรณข้างต้นแล้ว พึงมีจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ปฏิบัติดูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไปทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ
- (๒) อบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะนิสัย คุณธรรมและจริยธรรมที่ถูกต้องดีงาม ให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๓) ปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตา โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริม ให้กำลังใจ ในการศึกษาเล่าเรียน ด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิษย์มีความเจริญทางกาย สร้างปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม
- (๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ จ้าง วนให้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ
- (๖) พัฒนาตนเองหันในด้านวิชาการ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทาง วิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ
- (๗) สอนศิษย์อย่างเต็มใจ ตรงต่อเวลา และเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึกรักและความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละและอดทน
- (๙) ส่งเสริมสนับสนุนบรรยายการแห่งเสรีวภาพทางวิชาการ โดยปราศจากการครอบงำ ด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใดๆ
- (๑๐) หมั่นศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
- (๑๑) กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ภายในการอบรมความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และ ความเชี่ยวชาญทางวิชาการของตนเอง
- (๑๒) ปฏิบัติภารกิจ ด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่ชุมชน ทั่วบ้านทั่วโลก และวัฒนธรรม และภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
- (๑๓) ปฏิบัติหน้าที่วิจัยตามจรรยาบรรณของนักวิจัยตามที่คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติกำหนด
- (๑๔) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนา มหาวิทยาลัย ชุมชน และประเทศชาติ
- (๑๕) ปฏิบัติดูด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๕) ปฏิบัตินด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น ชุมชน และประเทศชาติ

(๑๖) ปฏิบัตินด้วยเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร

ข้อ ๑๗ บุคลากรที่กระทำการประพฤติจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำการประพฤติจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหรือบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

(๔) เปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) สอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) เปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) ขัดคำสั่งหรือลิกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบหัววันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๑๙ การกระทำการประพฤติจรรยาบรรณ ในข้อใดเป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการจารราษฎรรณกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ โทษทางจรรยาบรรณ ประจำปี

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การงดออกพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) ให้เชื่อว่าสภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

หมวด ๒

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๕ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ได้ถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิด จรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือความประพฤติผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรผู้ได้กระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือคณะกรรมการจารราษฎรเห็นสมควรให้สอบสวน ให้อธิการบดีตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพิจารณาและต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ซักข้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำการที่ไม่เป็นความผิดทางวินัย และเป็นกรณีการกระทำการที่ไม่เป็นความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้คณะกรรมการจารราษฎรเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน อธิการบดีจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหานี้มีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๖ การสอบสวนและพิจารณาต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ และให้การคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหารือพยานที่เป็นนักศึกษา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการและพิจารณาทางจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการและพิจารณาทางวินัยของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ บุคลากรผู้ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ และหากการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นเป็นความผิดทางวินัยด้วยก็ให้บุคลากรผู้นั้นได้รับโทษทางวินัยด้วย

บุคลากรผู้ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องที่มิได้กำหนดว่าเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายใต้เวลาที่กำหนด หรือทำทันท์บันแล้วแต่กรณี และหากบุคลากรผู้ได้ประพฤติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทันท์บันให้ถือว่าเป็นการกระทำการผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทันท์บันตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมและควบคุมให้เป็นไปตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๙ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะกรรมการนี้เรียกว่า "คณะกรรมการจรรยาบรรณ"

ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายจำนวน ๑ คน	ประธานกรรมการ
(๒) คณบดี ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน	กรรมการ
(๓) หัวหน้าหน่วยงานอื่นที่เทียบเท่าคณบดีจาก (๒)
ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๒ คน	กรรมการ
(๔) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	กรรมการ
(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประจำคณาจารย์ประจำ
ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน ๑ คน	กรรมการ
(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายของมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ คน	กรรมการ
(๗) ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล	กรรมการและเลขานุการ

ให้นิติกรรมมหาวิทยาลัยคนหนึ่ง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การได้มาซึ่งกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

กรรมการตาม (๒) (๓) และ (๕) ให้มีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้ง

ใหม่อีกได้

กรรมการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการพิดจรรยาบรรณหรือวินัยให้ยุติการปฏิบัติงานจนกว่าการ
สอบสวนพิจารณาจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณ
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประจำหนึ่ง
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีตำแหน่งกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวัน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ว่าการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้มีกรรมการใหม่ภายในสามสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการใหม่

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการจรายบ-runtime มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดและปรับปรุงจรายบ-runtime ให้เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์
โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) จัดทำคู่มือการปฏิบัติตามจรายบ-runtime และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน
- (๓) กำกับ ติดตาม ตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงานด้านจรายบ-runtime บุคลากร
- (๔) สร้างมาตรฐานการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรปฏิบัติตามจรายบ-runtime
- (๕) ยกย่อง และประกาศเกียรติคุณ ผู้ที่ประพฤติตามจรายบ-runtime จนได้รับการยอมรับจากสังคม
- (๖) สอนสอนพิจารณาเสนอให้ทางจรายบ-runtime ต่อผู้บังคับบัญชา
- (๗) ดำเนินการวางแผน ป้องกันหรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรายบ-runtime
- (๘) เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลช่วยปฏิบัติงานในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการจรายบ-runtime ตามความจำเป็นและเหมาะสม
- (๙) กำหนดการกระทำการที่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๑ การประชุมคณะกรรมการจรายบ-runtime ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต^{ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม}

ข้อ ๒๒ ให้ผู้บังคับบัญชาและคณะกรรมการจรายบ-runtime ส่งเสริม กำกับติดตาม ดูแลและประเมินผลการดำเนินงานด้านจรายบ-runtime แก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยให้คณะกรรมการจรายบ-runtime รายงานผลให้สภามหาวิทยาลัยทราบทุกหนทางเดือน

หมวด ๔

การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๓ บุคลากรผู้ได้ถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการและพิจารณาอุทธรณ์โทษทางจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการและพิจารณาอุทธรณ์โทษทางวินัยของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำวินิจฉัยซึ่งขาดอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายมานิค สุขสมจิตรา)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย
ท่านนี้แทน นายกสภามหาวิทยาลัย